

СОВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКМА КП(б)Б

№ 50 (7380)

СУБОТА, 30 МАЯ

1942 г.

УЗНІМАЙСЯ, БЕЛАРУСЬ, НА ЎСЕНАРОДНАЕ ПАЎСТАННЕ!

ПРЫКЛАД СЛАЎНАГА ПАЛЕССЯ

Пастаўленая таварышам Сталіным задача — дабіцца таго, каб 1942 год стаў годам канчатковага разгрому нямецка-фашысцкіх войск і вызвалення савецкай зямлі — узяла ў нашым беларускім народзе новыя сілы для барацьбы супроць фашысцкіх катаў. Бязлітасны ў сваім гневе, несакупальны ў сваёй нянавісці, узяўся беларускі народ на дапамогу Чырвонай Арміі, каб разам з ёю ачысціць свяшчэнную зямлю ад подлых нямецкіх захопнікаў, канчаткова разграміць і знішчыць фашысцкую погань.

Кліч вялікага Сталіна перадаецца з вуснаў у вусны і ўзнімае на барацьбу ўсе новыя масы грозных народных помстнікаў.

Наша Палессе, якое з даўных часоў праславіла сябе гераічнай барацьбой супроць усіх захопнікаў беларускай зямлі, сёння з новай сілай паўстала супроць заклятых і ненавісных ворагаў — нямецкіх акупантаў. Прыклад Палесся — гэта народны адказ на заклік любімага Сталіна. Народнае паўстанне, якое ўспыхнула ў Палескай обласці, і з кожным днём ахапляе ўсё больш і больш вёсак і раёнаў Беларусі, сведчыць аб тым, што ворагу не ўдалося і не ўдасца зламаць волю народа. Беларускі народ змагаецца гераічна, мужна, каб ачысціць родную зямлю ад фашысцкай чумы, каб

зноў жыць у свабодзе, у шчасці і радасці.

Выгнаўшы з вёсак і гарадоў фашысцкіх акупантаў, знішчыўшы іх гарнізоны і камендатуры, паліцэйскія ўчасткі, зямельныя ўпраўленні, розныя ўстановы па прымушаванню вывазу рабочай сілы ў Германію, паўстанцы Палесся аднаўляюць сваю законную, народную, савецкую ўладу. Спробы акупантаў задушыць паўстанне канчаюцца правалам. Усё насельніцтва паднімаецца супроць фашыстаў і гоніць подлых захопнікаў са сваёй вольнай партызанскай зямлі.

Традыцыі дзеда Талаша, якога ведае ўся Беларусь, сёння прадаўжаюць і множаць новыя героі, слава пра якіх зноў ідзе па ўсёй беларускай зямлі.

Слухай-жа, родная Беларусь! Склікай і ўзнімай на ўсенародную расплату з ворагам усіх сваіх сыноў і дачок! Няхай прыклад палескіх патрыётаў множаць яны па ўсёй нашай роднай зямлі!

Ужо захісталася глеба пад нагамі крывавага нямецкіх акупантаў. Хутка яны не будуць ведаць, куды ім бегчы, куды ўцякаць. Чырвоная Армія, якая ўжо ўвайшла ў Беларусь, разам з нашымі гераічнымі партызанамі, разам з усім народам ушчэнт сатрэ іх з твару беларускай зямлі.

Наша бацькаўшчына была і будзе савецкай!

Аднаўляецца савецкая ўлада

ДОБЛЕСНАЯ ЧЫРВОНАЯ АРМІЯ ў радзе пунктаў перайшла граніцу нашай Беларусі і выганяе з яе зямлі нямецкіх акупантаў. У вызваленых вёсках аднаўляецца савецкае жыццё. У поўным саставе прыступіў да работы Н-СКІ РАЁННЫ ВЫКАНАУЧЫ КАМІТЭТ. ЯГО ўзначальвае СМЕЛЫ І ХРАБРЫ ПАРТЫЗАН ТАВ. М., ЯКІ РАНЕЙ ПРАЦАВАў СТАРШЫНЕЙ КАЛГАСА. ВЫКАНОМ АКТЫўНА ДАПАМАГАЕ КАЛГАСАМ ХУТЧЭЙ ЗАКОНЧЫЦЬ СЯЗБУ, ЛІКВІДАВАЦЬ ВЫНІКІ ФАШЫСЦКАГА «ГАСПАДАРАННЯ».

У РАЁНЕ С. ПАРТЫЗАНЫ СУМЕЛІ ПОЎНАСЦЮ ЗАХАВАЦЬ АД НЕМЦАў АБСТАЛЯВАННЕ АДНАГО ЗАВОДА І ФАБРЫКІ. ГЭТЫЯ ПРАДПРЫЕМСТВЫ ПРАЦУЮЦЬ. ПРАЦУЕ ТАКСАМА МЛЫН, ЛЕСАПІЛКА, ЛАЗНЯ І ПРАЛЬНЯ. У ВЕСЦЫ П. АДНОЎЛЕНА ПЯКАРНЯ. У ІНШЫХ НАСЯЛЕННЫХ ПУНКТАХ ДЗЕЙНІЧАЮЦЬ ТРЫ СЛІВАЧНЫХ ПЕРАГОНЫ, МАСЛАЗАВОД, ІЛЬНОЗАВОД І ІНШЫЯ ПРАДПРЫЕМСТВЫ. ІХ КАЛЕКТЫВЫ ІМКНУЦЦА, ЯК МАГА БОЛЬШ ВЫПУСЦІЦЬ ПРАДУКЦЫЮ І ГЭТЫМ САМЫМ ДАПАМАГЧЫ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ ХУТЧЭЙ ПАКОНЧЫЦЬ З АКУПАНТАМІ.

Н-СКІ РАЁН БЕЛАРУСІ. (Наш кар.).

МІНСКІЯ ПАРТЫЗАНЫ НЕ ДАЮЦЬ СПАКОЮ ВОРАГУ

Рабочы мінскага хлебазавода Андрэй Федарэнка, якому ўдалося вырвацца з фашысцкай няволі, раскавае аб нечуваных здзеках нямецкіх захопнікаў над насельніцтвам Мінска. У страху перад усе ўзрастаючым партызанскім рухам фашысты правялі ў Мінску пагалоўную рэгістрацыю насельніцтва. Пад пагрозай расстрэлу, забаронены ўезд у горад і выезд. Пад выглядам пошукаў партызан немцы робяць аблавы, акружаюць цэлыя кварталы і вуліцы, зганяюць людзей ў асобныя дамы. Для застрашэння насельніцтва, яны хапаюць абы-каго і спяганяюць на ім сваю зварыную раз'юшаную злосць.

Але дзікія бесчынствы фашысцкіх акупантаў яшчэ больш выклікаюць гнеў, нянавісць і абурэнне савецкіх людзей. Штодзень на вуліцах з'яўляюцца савецкія лістоўкі. Яны заклікаюць да барацьбы супроць ненавісных акупантаў. Усё часцей і часцей народныя помстнікі ўзрываюць у Мінску варожыя склады, падпальваюць казармы, забіваюць гітлераўцаў, знішчаюць паліцэйскіх і чыноўнікаў. Цэлымі сем'ямі ўцякаюць мінчане з горада, ідуць у ляс, да партызан, каб помсціць подлым захопнікам за свой горад, за пакуты беларускага народа.

Партызаны вызвалілі 50 вёсак

У Н-скім раёне Беларусі ў варожым тылу дзейнічае мужны атрад партызан пад камандаваннем тав. М. Партызаны ўжо вызвалілі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў 50 вёсак. Яны знішчылі сотні гітлераўцаў, перабілі іх стаўленікаў, захапілі склады з награвленым калгасным дабром. Партызаны вярнулі калгаснікам тысячу кароў, авец і свіней, 300 тон збожжа, 218 тон бульбы, 300 тон сена, 200 тон канюшыны.

Ужо на працягу трох месяцаў партызаны моцна трымаюць у сваіх руках раён і ўсе спробы акупантаў пранікнуць у занятыя партызанамі вёскі канчаюцца правалам.

У боях з акупантамі партызаны набылі многа трафейнай зброі — адну гармату, дзесяткі кулямётаў і аўтаматаў. Гераічны атрад не дае нідзе спакою гітлераўцам.

Н-СКІ РАЁН БЕЛАРУСІ. (Наш кар.).

Брат Гастэла

Мож байцоў часці, якой камандуе тав. Паленаў, мужна змагаецца сержант Гастэла, брат легендарнага лётчыка, мужа сына беларускага народа, Героя Савецкага Саюза Нікалая Гастэла. Нядаўна Гастэла быў уручан партбилет. Атрымаўшы яго, Гастэла запэўніў партарганізацыю, што ён з часцю апраўдае званне камуніста, безлітасна будзе граміць фашысцкіх людзедаў, адпомсціць ім за смерць свайго брата, за ўсе злачынствы гітлераўскіх паганцаў.

Днямі бацькі сержанта прыслалі яму пісьмо, у якім пішуць: «Дарагі сыноч Віця! Атрымаў ад цябе добрыя весткі. Прыемна ведаць, што ты чэсна і аддана служыш нашай радзіме. Прыемна і

радасна нашаму бацькаўскаму сэрцу, што ты ўступіў у партыю і цяпер разам з вялікай арміяй большэвікоў грміш гітлераўскіх псоў, што ў бой ты ідзеш камуністам. Будзь здаровы, наш дарагі! Мацней бі фашысцкую погань. Будзь дастойным свайго брата-героя.

Мы тут, у тылу аддаем усё для фронту, усё для таго, каб у 1942 годзе разграміць фашысцкіх катаў. Смерць нямецкім акупантам! Такі прыгавор усіх працоўных нашай краіны. Такое адзінае жаданне ўсіх рабочых нашага завода. Будзь героем айчыннай вайны.

Твае бацькі Ф. П. і А. С. Гастэла».

На фронтах Айчыннай вайны

Дзень і ноч на Харкаўскім напрамку прадаўжаюцца баі. Нашы войскі прасоўваюцца наперад, вызваляюць адзін за другім насялёныя пункты і замацоўваюцца на займаемых рубяжах. Вораг нясе вялікія страты ў жывой сіле і тэхніцы. Толькі адна наша часць за 26 мая разграміла батальён нямецкай пяхоты. Праціўнік страціў забітымі больш 250 чалавек. Артылерысты аднаго падраздзялення знішчылі дзве роты пяхоты, 2 мінамётных батарэй і некалькі аўтамашын са снаражэннем. Другая наша часць у баю за насялёны пункт знішчыла 350 немцаў, спаліла 4 танкі, захапіла 6 гармат, многа кулямётаў, мінамётаў і склад з боепрыпасамі.

На Ізюм-Барвянкоўскім напрамку прадаўжаюцца баі нашых часцей з танкамі і пяхотай праціўніка. Нашы байцы наносзяць цяжкія страты танкавым часцям праціўніка. Толькі на адным участку за адзін дзень з супроцьтанкавых ружжаў знішчана 11 танкаў. Адна наша танкавая часць за два дні баёў знішчыла 27 нямецкіх танкаў.

За мінулую дэкаду — з 17 па 27 мая — знішчана 435 нямецкіх самалётаў. Нашы страты за гэты-ж час — 165 самалётаў.

ДАЕМ ПРАДУКЦЫЮ ЗВЫШ ПЛАНА

Весткі аб гераічных подвигах нашай доблеснай Чырвонай Арміі і партызан натхняюць калектыву эвакуіраванай з Віцебска фабрыкі імені Клары Цэткін на яшчэ большае ўзмацненне работы для фронту. Стаханаўцы фабрыкі сістэматычна перавыконваюць нормы выпрацоўкі, даюць многа прадукцыі звыш плана.

Мы не пашкадуем ні сіл, ні часу для таго, каб даць Чырвонай Арміі больш грознай зброі і дапамагчы ёй выканаць загад таварыша Сталіна — зрабіць 1942 год годам канчатковага разгрому нямецка-фашысцкіх войск і вызвалення савецкай зямлі ад гітлераўскіх паганцаў.

Дырктар фабрыкі М. Аверын.

АДПОМСЦІМ!

(Песня партызан)

Якуб КОЛАС

Ваякі-партызаны,
На Гітлера ў паход!
Раскрышым зброд паганы,
Нямецкі чорны зброд!

На бой, на бой,
На смертны бой
Выходзьце дружна,
Грамадой!
Ямчэй удар!
Цяжэй удар!
Няхай не стыгне
Помсты жар!

Адпомсцім ліхадзеям
За слёзы, здзек, за кроў!
У вёзкі іх, як змея,
І голавы дамоў!

На бой, на бой,
На смертны бой
Выходзьце дружна,
Грамадой!
Ямчэй удар!
Цяжэй удар!
Няхай не стыгне
Помсты жар!

Наш помсты вір імклівы,
Як гром гудзе ўначы.
Ачысцім доли, нівы
Ад прагнай саранчы!

На бой, на бой,
На смертны бой

Выходзьце дружна,
Грамадой!

Ямчэй удар!

Цяжэй удар!

Няхай не стыгне

Помсты жар!

На чорным палалішчы,
Дзе поўз нямецкі гад,
Мы гада-немаца знішчым,
І згіне Гітлер-кат!

На бой, на бой,

На смертны бой

Выходзьце дружна,

Грамадой!

Ямчэй удар!

Цяжэй удар!

Няхай не стыгне

Помсты жар!

Пад горкаю асінай

Прытуліць ката дол,

І зграі ўсёй звярынай

Загонім туга кол!

На бой, на бой,

На смертны бой

Выходзьце дружна,

Грамадой!

Ямчэй удар!

Цяжэй удар!

Няхай не стыгне

Помсты жар!

Не шкадаваць патронаў супроць гітлераўскіх гадаў!

МАЦНЕЮЦЬ ПАРТЫЗАНСКІЯ РАДЫ

З кожным днём усё шырэй разгараецца поўныя партызанскай вайны ў тылу нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

Атрад тав. Д. за два апошніх месяцы знішчыў 600 немцаў, перабіў многа паліцэйскіх, фашысцкіх прыслужнікаў і другой погані, узарваў тры масты, 4 склады з снарадамі і знішчыў 5 аўтамашын.

У атрадзе выкоўваюцца мужныя партызаны, нястомныя барацьбіты за чэсць і свабоду свайго народа. Стары калгаснік Барыс робіць смелыя налёты на нямецкіх ваяк разам з сынам Анатолем. Яны адправілі на той свет дзесяткі чужынцаў.

Прыклады гераізма ў барацьбе з нямецкімі акупантамі паказвае комсамалец Казімір С. У адным з баёў ён забіў 15 фрыцаў. Ён заявіў, што вашывым немцам не быць гаспадарамі лёсу беларускага народа.

— Лепш смерць у барацьбе, чым жыццё раба! — такі дэвіз маладога патрыёта і яго баявых таварышаў.

**Н-СКІ РАЁН БЕЛАРУСІ.
(Наш кар.).**

НА НАРАДЗЕ ПАРТЫЗАН

Нядаўна ў Беларусі, у варажым тылу, адбылася нарада партызан па пытанню, аб задачах партызанскага руху і партыйна-масавай работы сярод беларускага насельніцтва акупіраваных раёнаў.

З дакладамі аб дзейнасці партызан выступілі камандзіры і камісары атрадаў т.т. М., З., Д., В., Ш., Б. Яны расказалі, што ў гэтыя дні асабліва актывізуецца дзейнасць партызан на ўсім прасторы ад полацкіх рэк і азёраў да палескіх лясоў і балот. Насельніцтва многіх вёсак не толькі аказвае партызанам актывную дапамогу, але і само паўстае супроць нямецкіх акупантаў.

Мужныя сыны беларускага народа падрабязна абмеркавалі задачы свайго далейшага барацьбы і паклаліся не выпусціць з сваіх рук зброі да таго часу, пакуль родная беларуская зямля поўнасцю не будзе вызвалена ад гітлераўскіх бандытаў.

Н-СКІ РАЁН БЕЛАРУСІ. (Наш карэсп.).

Клятва партызан над магілай баявога таварыша.

ГЕРАІЗМ МАЛАДОГА ПАРТЫЗАНА

Гэта быў вялікі бой, у якім партызаны праявілі сапраўдную баявую вытрымку і гераізм.

На ўзбраенні партызан былі вінтоўкі, аўтаматы і кулямёты, здабытыя ў многіх баях з ворагам. Смелых беларускіх партызан натхняла і вяла на смяротны бой гарачая любоў да свайго, зняслаўленай ворагамі, беларускай зямлі, узнімала кіпучая нянавісць да гітлераўскіх галаварэзаў.

Ініцыятыва была, як і заўсёды, у руках нападаўшых партызан. Перад намі ва ўсёй велічнасці ўстае ге-

раічны, блгародны вобраз маладога беларускага партызана, калгасніка і комсамольца, кулямётчыка атрада Мішы Сільніцкага, які аваяў сябе неўміручай славай.

Міша ведаў, што перад ім моцны і каварны вораг. Адною партызанскай засады, адкуль партызаны будучы біць па нямецкай калоне з тыла і фланга, — мала. Трэба добра ўдарыць яшчэ фашыстаў у лоб. Сільніцкі са згоды камандвання ўстроіў кулямёт пад застрэшшым адной з крайніх хат вёскі К. Бой разгараўся. Поле наўкол ўжо было

ўсеяна дзесяткамі трупаў нямецкіх салдат.

Надышоў час застрачыць кулямёту. 30 нямецкіх салдат уступалі ў вёску. Кулямётчык Міша чакаў. Калі немцы прыблізіліся на 20 метраў — Сільніцкі адкрыў агонь. Ні адзін бандыт не астаўся жывым. Усе яны паляглі на ўскраіне вёскі, на той самай зямлі, якую фашысты лічылі пакаронай.

Бой канчаўся. Сільніцкі сваім кулямётам прыкрываў адыход атрада. Раз'юшаныя няўдачай, фашысты яшчэ цясней акружалі Сільніцкага. З усіх бакоў страчылі нямецкія аўтаматы.

— Жывым не дамся ў рукі гадам, — шаптаў Міша. І ў тую-ж мінуту адчуў рэзкі ўдар. Ранены, абліваючыся крывёю, падняўся Міша Сільніцкі ва ўвесь рост і з нажом-фінкай у руках пайшоў на насядаўшых ворагаў. Яшчэ два разбойнікі ўпалі мёртвымі і трэці фашыст быў ранен.

Міша загінуў у гэтым баю смерцю храбрых, але ён перамог сваіх лютых ворагаў і дорага аддаў сваё жыццё.

А. Светлаў.

РАСТУЦЬ НОВЫЯ АТРАДЫ

ЗАХОПЛЕНАЯ, АЛЕ НЕ ПАКАРОНАЯ БЕЛАРУСКАЯ ЗЯМЛЯ ГАРЫЦЬ ПАД НАГАМІ НЯМЕЦКІХ АКУПАНТАЎ. У МНОГІХ АКУПІРАВАННЫХ БЕЛАРУСКІХ ВЕСКАХ АДНОЙ З ПАЎНОЧНЫХ АБЛАСЦЕЙ БССР НЯДАЎНА ПА ІНІЦЫЯТЫВЕ ПАРТЫЗАН АДБЫЛІСЯ МАСАВЫЯ МІТЫНГІ ПРАТЭСТА СУПРОЦЬ ФАШЫСЦКАГА РЭЖЫМА І СВАВОЛЛІЯ. ПАРТЫЗАНЫ ЗРАБІЛІ ПАДРАБЯЗНЫЯ ІНФАРМАЦЫІ АБ СТАНОВІШЧЫ НА ФРОНТАХ ВЯЛІКАЙ АЙЧЫННАЙ ВАЙНЫ І ЗАКЛІКАЛІ НАСЕЛЬНІЦТВА АКТЫўНА ДАПАМАГАЦЬ РОДНАЙ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ.

У ВЕСЦЫ М. ПАСЛЯ МІТЫНГА 350 СЯЛЯН ВЫКАЗАЛІ ГАРАЧАЕ ЖАДАННЕ ПОМСЦІЦЬ ВОРАГУ ДА АПОШНЯГА ДЫХАННЯ. МУЖЧЫНЫ У ТОЙ-ЖА ДЗЕНЬ ПАЙШЛІ У ПАРТЫЗАНСКІЯ АТРАДЫ.

— БАЯВЫ ПЕРШАМАЙСКІ ЗАГАД ТАВАРЫША СТАЛІНА БУДЗЕ ВЫКАНАНІ! — ЦВЕРДА ЗАЯВІЛІ ЯНЫ.

Н-скі раён Беларусі. (Наш кар.).

ПАЭТ НАРОДА

Дваццаць пяць год таму назад, 28 мая 1917 года, памёр найвыдатнейшы беларускі паэт Максім Багдановіч. Вялікі грамадзянін і патрыёт радзімы, ён усё сваё кароткае жыццё аддаў служэнню свайму народу. Памёр ён у самым росквіце свайго глыбокага талента, і ў вельмі маладыя годкі след у развіцці беларускай літаратуры. На новыя ступені развіцця ён узняў беларускую паэзію. Чалавек шырокай адукацыі, энцыклапедыст у самым поўным сэнсе слова, Максім Багдановіч ад самых пачаткаў сваё творчасці быў у абсягу перадавых агульначалавечых ідэй, у якіх ён знаходзіў месца беларускай нацыянальнай думцы. Адсюль ідзе вялікая прагрэсіўнасць яго творчасці і яе абсалютная супроцьлегласць рэакцыйнай нацыяналістычнай абмежаванасці.

Ён любіў свой народ і сваю родную зямлю. Шчасце свайго народа ён бачыў у выхадзе яго на шырокую арэну агульначалавечай гісторыі. Як роўна з роў-

нымі, беларускі народ мысліўся ім сярод усіх іншых народаў і ў гэтым галоўным матыве яго творчасці. Адсюль ідзе і яго заміланне да чалавека, як да асобы, перад якой павінны быць адкрыты ўсе дары жыцця, шчаслівага і радаснага. У гэтым глыбока-нацыянальнае значэнне паэзіі Максіма Багдановіча, у якой матывы асобы беларускага чалавека гучаць як гімн яго імкнення да прагрэсу ўсяго чалавечства. Адсюль і матывы нянавісці да ўсіх ворагаў народа, і да ўсяго рэакцыйнага і цёмнага. У нарэшце — адсюль ідуць матывы веры ў перамогу народа над усімі цёмнымі сіламі.

Максім Багдановіч жыў і тварыў напярэдадні рэвалюцыі.

Беларусь, твой народ
дачкаецца
Залацістага яснага дня.
Паглядзі, як усход разгараецца,
Сколькі ў хмарах залётных агня.

Гэтыя словы яго паэзіі гучалі тады, перад Кастрычнікам, як

адчуванне блізкага выхаду роднага народа на прасторы вольнага жыцця.

Паэзія Максіма Багдановіча з новай сілай загучала ў нашы дні, калі беларускі народ узняўся на свяшчэнную барацьбу супроць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. З новай сілай гучаць багдановіцкія матывы агульначалавечасці нашага змагання. Вызваленне нашага народа цесна звязана з вызваленнем многіх народаў Еўропы і са знішчэннем самай цёмнай і рэакцыйнай сілы, якая калі небудзь была — гітлерызм.

Успомнім шэдэўр багдановічавай паэзіі «Слуцкія ткачы».

**Ад родных ніў, ад роднай хаты,
У панскі двор дзеля красы
Яны, бяздольныя, узяты
Ткаць залатыя паясы.**

Нямецкія акупанты абвясцілі ўсё чалавечства чымсьці ніжэйшым за нямецкага садлафона, які ад сваё тупага розуму надумаўся запанаваць над усім светам. У сваёй звяржчай нянавісці да ўсяго светлага, чалавечага, гітлераўцы імкнуцца ўвясці ў народ у няволю, дастаць з чалавека ду-

шу, спусташыць яе, анямечыць усё, што толькі існуе і жыве. Яны знішчаюць народы і стараюцца зрабіць чалавека паслухмянай прыладай дзеля сваіх жывёльных патрэб. Так яны абышліся і з нашым народам. Яны вывозіць нашу моладзь у сваю Германію на паднявольную працу. Але:

**І тэа, забыўшыся, рука
Замест персідскага ўзора
Цвяток радзімы васілька.**

Беларускі народ так, як і ўсе народы, на зямлю якіх увярталіся нямецкія акупанты, не даў і не дасць сваю душу і сваё шчасце на эдзек гітлераўскім цемрашалам. Народ — бясмёртны, а ворагі яго згінуць ад яго-ж сілы. Усе помыслы нашага вялікага народа накіраваны на бялітаснае змаганне з ворагам. Воляй да перамогі кіруе заміланне народа да радзімы, яго святое пачуццё нянавісці да подлага чужынца, які задаўся дзікай мэтай — вырабляць з чалавека яго «я». І грозна, як ніколі раней, гучаць гнёўныя словы вялікага беларускага паэта:

**Блізе ў сэрцы іх, блізе мячам!
Кузьма ЧОРНЫ.**

ПЕСНІ АБ АЙЧЫННАЙ ВАЙНЕ

Праклятыя нямецкія акупанты заняволілі маю родную Беларусь, разбуралі мой дом, маю сям'ю. Што ў мяне можа быць у душы ў дачыненні да іх, як не вечная нянавісць? Гераічнае змаганне з імі доблестнай Чырвонай Арміі і ўсяго нашага вялікага народа — гэта тое адзінае, чым я жыву цяпер.

За час вайны я напісаў многа песень на тэксты А. Суркова, М. Рыльскага, І. Любана, П. Броўкі, А. Астрэйкі.

Зусім нядаўна мною напісана музыка на тэксты П. Броўкі «Песня беларускіх партызан», А. Астрэйкі «Клятва партызан». Гэта песні аб нашай мілай Беларусі, народ якой гераічна змагаецца з ворагам.

Цяпер працую над музыкай на тэксты Якуба Коласа, П. Глебкі, М. Машары. Адначасна рыхтуюся да працы над новай операй на тэму айчыннай вайны.

Е. К. Цікоцкі,
кампазітар, заслужаны
дзеяч мастацтваў БССР.

Міжнародная інфармацыя

ДЗЕЙНАСЦЬ АНГЛІЙСКОЙ АВІАЦЫІ

ЛОНДАН. Англіскае міністэрства інфармацыі перадае, што вечарам 24 мая англійскія знішчальнікі «Спітфайр» зрабілі налёт на раён мыса Гры-Нэ паблізу Кале. Пасля сутычкі са знішчальнікамі праціўніка яны вярнуліся на свае базы без страт, збіўшы два варажых знішчальнікі і пашкодзіўшы некалькі ваенных аб'ектаў. Апрача гэтага англійскія самалёты атакавалі судны праціўніка ў раёне Д'эна і Гаўра. Тарпедны катер праціўніка быў моцна пашкоджан. На двух паралолах праціўніка ўспыхнулі пажары.

Пры налёце на Мангейм самалёты скінулі запальваючыя і цяжкія фугасныя бомбы. Нанесены вялікія страты важным аб'ектам праціўніка.

ГАСПАДАРЧАЯ І ЭКАНАМІЧНАЯ РАЗРУХА У ГЕРМАНІІ

Германія церпіць вялікі недахоп у рабочай сіле, транспарце, сыравіне і харчаванні. Карэспандэнт агенства Юнайтэд прэс адзначае, што Германія не хапае 600 тысяч сельскагаспадарчых рабочых для вясновых палевых работ. Для работ на ваенных прадпрыемствах мабілізуюцца рабочыя, занятыя ў менш важных галінах прамысловасці. Будучыцтва індывідуальных будынкаў анулявана. Германскія ўлады прымаюць рашучыя захады да скарыстання замежных рабочых. Амаль палова занятых на работах у Германіі палякаў па сутнасці знаходзіцца на становішчы ваеннапалонных.

Узросшыя патрэбы ў харчаванні для арміі прымусілі германскія ўлады няспынна скарачаць харчовыя нормы.

Церпячы вялікі недахоп медзі, Германія выкачвае з акупіраваных ёю краін усё іх запасы гэтага метала. Нядаўна, як паведамляе газета «Дэйчэ цэйтунг ін Кроаціен», марыянетачныя харвацкія ўлады аб'явілі аб рэгістрацыі выключна ўсіх вырабаў з медзі, бронзы і латуні, уключаючы кухонную пасуду і рэчы ўпрыгожання, якія належаць прыватным асобам.